

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

GOSPODARSTVO.

Preoravanje travnikov.

Zakaj se pri nas tu in tam travniki preoravajo in izpremene v njive? Ali morda za to, ker jih imamo preveč? Ali zato, ker je poljedelstvo bolj važno za naše kraje kakor je travništvo in živinoreja? Ali morda iz tega vzroka, ker nam zmanjkuje njiv za pridelovanje potrebnega živeža? — Ne, to niso vzroki za preoravanje travnikov. Pravi vzrok, da se travniki predelujejo v njive, tiči v tem, ker nam travniki sčasoma tako opešajo, da ne dajejo zadostnih košenj. In zakaj nam opešajo? Zato, ker jih nič ne gnojimo in sploh nič ne obdelujemo. Ko bi naše travnike tako gnojili, kakor jih gnoje po drugih krajih, potem bi nam dajali ravno tako bogate košnje, kakor jih dobe po drugih krajih. Ruša bi se zgostila in vzdignila. Ali pri nas se za travnike žalibog nič ne stori. Zato pa ginevajo. Mah in malovredna zelišča se širijo po prostorih, kjer bi ob količkaj skrbnem delu lahko rastle najboljše trave in najlepša travniška detelja. Če se za travnike nič ne stori, potem ni nič čudnega, ako postajajo košnje zmeraj slabše in slabše, ako nam travnik tako opeša, da nam daje nazadnje v resnici slabše dohodke kakor njiva. Ne puščajmo tedaj travnikov v nemar, ampak gnojimo jih in obdelujmo jih, saj so nam najboljša pomoč, če hočemo izboljšati našo živinorejo. Kmalo se prepričamo, da ni za gnojenje hvaležnejših zemljišč kakor so travniki. Z dobrimi travniki se pridela več krme in — več gnoja, in kaj vse to pomeni za povzdigo naše živinoreje in za izboljšanje poljedelstva, si vsak lahko sam napravi sodbo. Ne preoravajmo tedaj travnikov, ampak gnojimo jih, in kmalu se pokaže, da nam travniki bolj poplačajo naš trud kakor njive. —r—

Lotimo se mlekarstva.

Dolenjsko mlekarstvo je z malimi izjemami še na prav nizki stopinji. V tem oziru smo Dolenjci še daleč zadej za Gorenjci in Notranjci. Po Gorenjskem in Notranjskem se pridno snujejo mlekarske zadruge, ki spravljajo mleko iz posameznih vasi v denar in pomnožujejo na ta način gospodarske dohodke. Pri nas pa vse molči in miruje. Kaj je temu vzrok? Ali mar naša Dolenjska ni pripravna in sposobna za vpeljavo in za razvoj mlekarstva? Ali tiči vzrok v neugodnih naših krajevnih razmerah ali v pomanjkanju drugih pogojev? Ne! Naša Dolenjska je po svoji naravni legi bolj pripravna za mlekarstvo kakor marsikateri drugi kraj, ona ima tudi druge ugodne pogoje za razvoj te važne

gospodarske panoge, ali če se dosedaj ni dosti storilo za mlekarstvo, iskati je vzroka v tem, da se pečamo Dolenjci v prvi vrsti z rejo volov in da iščemo v tej kupčiji naše glavne dohodke pri živinoreji. Resnica je pa tudi, da se zaradi tega ni mogel nobeden posebno ogrevati za razvoj mlekarstva, ker se mleko in mlečni izdelki niso dali dobro v denar spravljati.

Ali razmere so se v teku časa močno izpremenile. Mleko in mlečni izdelki se čim dalje lažje prodajajo, ker se teh živil čim dalje več porabi. In kar posameznik ne zmore, to lahko doseže združba. Posameznik res ne more s svojim mlekom zunaj na deželi nič prida doseči, zato pa delujejo toliko vspešneje mlekarske zadruge, ki pošiljajo mleko iz posameznih vasi naprej ali ga pa predelujejo v fine mlečne izdelke, za katere je cena od leta do leta boljša. Prav v mlekarstvu se jasno kaže, kaj zmore združena moč. Tudi pri nas na Dolenjskem bi se razmere glede mlekarstva tu in tam na mah izpremenile, ko bi se gospodarji poprijeli mlekarstva in združili v to svrho v mlekarske zadruge. Mleko, ki ni imelo dosedaj nobene prave vrednosti, ker ni imelo nikakih pravih odjemalcev, postane na ta način dragocen vir novim gospodarskim dohodkom. Z mlekarstvom vred se povzdigne pa tudi vsa živinoreja. In prav temu dejstvu je pripisati, da najdemo po vsih tistih krajih lepo živino, kjer se pečajo gospodarji z mlekarstvom, kajti za mlekarstvo je treba dobrih in dobro rejenih krav in po takih kravah se prireja tudi lepša živina. Z vpeljavo mlekarstva se pa tudi vsa reja bolj ustanovi in utrdi.

Poprimimo se tudi pri nas mlekarstva z združenimi močmi! Na ta način se nam ne odpre samo novi vir gospodarskim dohodkom, ampak s tem se bo položil tudi temelj za boljši napredek v živinoreji. —r—

Naprava cepilne smole.

Približuje se čas cepljenja ali požlahtnenja sadnega drevja. Zato je umestno, nekoliko spregovoriti o napravi cepilne smole. Načinov cepljenja imamo dosti. Pri pretežni večini načinov cepljenja je potrebno, da se požlahtnitev končno poveže in zamaže. Najstarejše mazilo je pač navadna ilovica; ilovice poslužujejo se naši priprosti kmetovalci še dandanes. A ilovice iz več vzrokov ni priporočati, zlasti ker imamo dandanašnji že več veliko boljših, veliko priporočljivejših mazil. Ilovice ni priporočati iz teh-le vzrokov: 1.) Ilovica se, če dlje časa ne dežuje, na požlahtnitvi razsuši, razpoka, in zrak dobi do požlahtnitve dostop, vsled česar se požlahtnitev prav lahko ne sponese. 2.) Zamazovanje

z ilovico je jako počasno, zamudno, osobito zato, ker se mora vrh ilovice še ovitek iz mahu, cunj ali slame napraviti. 3.) Z ilovico si človek roke umaže, in umazanost rok ima zopet prav lahko slabo sponašanje požlahtnitve za posledico. 4.) Za požlahtnenje še majhnih, drobnih dreves je ilovica kar neporabljivo mazilo, torej kar izključno za požlahtnovanje v drevesnicah, v katerih se ravno največ požlahtnuje. — Imamo že veliko boljših mazil v to svrhu. Med vsemi najboljša, najpriporočljivejša je gotovo tako zvana mrzlo tekoča cepilna smola. Mrzlo tekočo jo imenujemo v razloček od gorko tekoče, kakoršna se dandanašnji tudi marsikje, posebno v marsikateri drevesnici uporablja. Gorko tekoča cepilna smola pa ni nikakor — in to iz večih vzrokov — tako priporočljiva, kakor mrzlo tekoča, in zato hočemo popisati v sledečem le napravo mrzlo tekoče. V hosti naberi smrekove smole. Borova smola ni za nič, ker na zraku razpoka. Nabrano smolo se v kaki ponvi ali kaki plitvi drugi železni posodi nad žrjavko raztopi, tako da postane tekoča. To delo vrši se zaradi velike nevarnosti na prostem, ne pa v kuhinji, ali kje drugje pod streho, in še na prostem le nad žrjavko, ne pa nad plamenom. Raztopljeno smolo se mora potem precediti tako, da postane popolnoma čista, smeti prosta. Precedi se jo pa takole:

Kako segreto posodo, skledo, ponev, se pregrne s kosom močnega, takozvanega tula, ali še boljši regentina, in v sredino tega zlije se raztopljeno smolo. Ako se na to urno eno polovico regentina čez drugo vrže, tako da se smolo z njima zakrije, in ako se potem en konec z desnico od sebe, drugi pa z levico proti sebi suče, iztisne se čisto smolo prav ročno, ker vse smeti ostanejo v regentinu. Sicer se precedi smolo tudi lahko skozi kako sito ali cedilo, toda oboje mora biti v to svrhu prav dobro segreto. Čisto smolo treba nato stehitati ter ji toliko prav močnega špirita primešati, da pride na 30 delov smole 5 delov špirita, torej na 30 gramov ali na 30 dek smole 5 gramov ali 5 dek špirita. V to svrhu se mora smolo z nova nad žrjavko raztopiti in špirit se ji ne sme ves hkrati priliti ter primešati, ampak v večjih presledkih. Shrani se tako napravljeno cepilno smolo, kateri se zamore tudi še eno žlico raztopljenega loja ali pa svinjske masti primešati, najboljša tako-le: Pri kleparju se naroči plehnato pušico pokončno, s preluknjanim pokrovom in žičnatim ročem. Luknja v pokrovu je za to, da se tam skozi s pomočjo primerne palčke v pušico po smolo sega, kadar se požlahtnitve zamazuje, iz žice narejeni roč pa za to, da se pušico zanj lahko obesi. Ohlajena mrzla cepilna smola biti mora tako gosta, kakor je gost na primer strjeni med, toraj tako, da jo je ravno še mogoče s primerno palčko na požlahtnitev nanašati ter jo z njo zamazati. Ako je smola pregosta, tako da se ne da z lahka z njo mazati, prilije se ji malo špirita, katerega se prav dobro s smolo pomeša. Ako je pa smola pretekoča, namreč tako tekoča, da ko jo solnce segreje, iz požlahtnitve dol teče, da se iz nje doli cedi; potem jo je treba pa pri ognju zopet raztopiti ter nato zopet ohladiti. Med raztopljenjem primeša se ji lahko tudi nekoliko nove smole. Staro, recimo že lansko cepilno smolo, se mora tudi z nova raztopiti ter ji nekoliko špirita primešati, da je zopet rabljiva. —1—

Kako se mora izpraznjeni sod pravilno shraniti?

Po Dolenjskem shranjuje se izpraznjene, velike sode z vraticami navadno tako, da se jih odpre, drožij osnaži, le nekoliko oplahne, potem pa odprte pusti, da se osušijo. To delo se opravlja tudi zunaj kleti ali zidanice. Iz manjše posode brez vratic, iz barigl in polovnjakov se pa kar goščo ven potoči, prav dobro zabije ter tako zabito pusti, dokler se zopet ne rabi. Obojen način spravljjanja je napčen, nepravi. Velik osušen sod se razsuši in postane pust, zvešan kakor pravimo. Kadar se hoče tak sod zopet natočiti, se ga mora pred vsem namočiti, mora se ga pa tudi na primeren način, navadno s takozvano zakuhalico, zopet dobro dišečega napraviti. Ako se poslednje ne stori ali v nezadostni meri, zadobi vanj natočeno vino kaj neprijetni duh in okus po puščobi. In koliko ni takih vin po celi Dolenjski? — Dobro zabiti polovnjaki in barigle pa kaj lahko splesnijo ali pa se zacikajo. Eno kakor drugo je pa za vino, katero se ima v tako posodo natočiti, seveda jako škodljivo. Povedati hočemo torej, kako da gre izpraznjeno vinsko posodo, bodisi sode ali pa barigle, polovnjake pravilno shranjevati.

Pred vsem se jih mora popolnoma čisto z vodo izprati, tako izprati, da priteče iz soda ravno taka voda, kakoršna se je vanj vlila. Pri velikih sodih z vraticami je to le na ta način mogoče, da zleze kdo vanj, ter da ga s čisto vodo, takozvano šeslo in kletarsko krtačo toliko časa drgne ali krtači ter splahnuje, dokler ne ostane voda v njem popolnoma čista. Tak sod pusti se potem 5 do 6 dni, da se v tem času vsa voda na dnu nabere, katero se s čisto ruto posuši, nato pa sod z žveplom zakadi ter zapre in zabije. Za to zakajenje vzame se posebno, takozvano kletarsko žveplo, katerega se vzame po velikosti soda le eno ali pa več tršič. Žveplo se položi na kos žlebnika, ali pa na kako škerljico, kjer se ga prelomi, v sredi zažge ter hitro na dno soda pahne, sod pa zapre in zabije. Tako zakajenje z žveplom se mora pa potem vsake tri mesece po enkrat ponoviti. V ta namen vzame se takozvano kletno kadilnico, v kateri se žveplo zažge, potem pa njeno cev ročno v čepno luknjo vtakne, da se kadi žvepleni dim v sod, katerega ni treba odpirati. Veho ima se pri tem odmašeno, in šele potem, ko se prične iz nje že močno ven kaditi, se jo zabije, zabije se pa tudi čepovo luknjo. Pred zopetnim napolnjenjem tako shranjenega soda z vinom, se ga mora seveda zopet prav fino z vodo, krtačo in šeslo izprati, ker sicer zadobi vino duh po žveplu. Barigle in polovnjake spravi se pa, ker vratac nimajo na ta način pravilno, da se jih s čisto vodo popolnoma izkوتا (izplajha), potem pusti, da se odcedijo in nekoliko posušijo, konečno pa s kadilnico dobro zakadijo ter potem šele zabijejo. Da se zamore pa s prazno posodo tako ravnati, pogrešati bi se ne smelo v nobeni kleti, ne v vinogradnikovi in ne v gostilničarski, 1. šeslo, 2. kletarsko krtačo, 3. kadilnico in 4. kletarsko žveplo. Navadno pogreša se pa po dolenjskih, že clo pa kmečkih kletih, vse to. —1—

Politični pregled.

Iz državnega zbora je omeniti to veselo novico, da je vendarle enkrat po dolgih letih sprejet zakonski

načrt o zavarovanju zasebnih uradnikov, za katere sedaj res ni bilo nič poskrbljeno. — Ko so obravnavali predlogo glede vojaških novincev, potegnil se je posl. dr. Žitnik za vojaške begune, s posebnim ozirom na razmere Belokranjcev in vseh tistih, ki gredo v Ameriko. Jako je želeli, da bi vojaške oblasti v tem oziru ravnale nekoliko bolj prizanesljivo.

Z napeto pozornostjo vse čaka nove volivne preosnove. Zakonski načrt, katerega je cesar že v prvo odobril, predloži vlada v posebni seji bržčas 19. februarja. O volivni preosnovi se sedaj piše jako mnogo, a zvečine le ugiba. Gotovo je, da bodo zanjo še hudi boji v zbornici, osobito med Nemci in Slovani. Zdi se namreč, da je vlada Nemcem dovolila preveč v razmerju s tem, kar je dovolila Slovanom. Ali se bodo uresničile vse lepe nade, ki jih večina stavi v splošno in enako volivno pravico, pokazala bo prihodnost, a upati je zares in tudi želeli, da se bodo stvari splošno zasukale na boljše.

Vlada je pokazala puntarskim Lahom v Trstu, ki vedno hrepene po nadvladi laškega kralja, enkrat prav pošteno zobe. Pa je bil že tudi skrajni čas. Izdajstvo, zarota, poneverjenje, sleparstvo, goljufija: vse to se je vršilo predvsem na tržaškem magistratu v škodo Avstriji. Tržaški magistrat je dosedaj opravljal tudi mnogo poslov okrajnih glavarstev, in je tu imelo njegovo uradništvo mnogo prilike, pokazati svoje hrepenenje in uresničevati svoje težnje. Vse te posle je sedaj vlada kar mahoma odvzela tržaškemu magistratu, pa jih izročila posebnim uradnikom. Seveda zato sedaj strašna jeza v Trstu, in so laški poslanci vprašali v državni zbornici vlado, zakaj je to storila. Pa so jo skupili; minister jim je odkrito povedal, da se vlada na take izdajavske ljudi ne sme in ne more zanesti. Vlada bi morala z isto hvalevredno ostrostjo nastopiti tudi proti Vsenemcem, ki očitno izjavljajo, da ne bodo mirovali prej, nego da pride del Avstrije pod nemškega cesarja.

Cesar in Ogrji se niso mogli sporazumeti; ker so mažarski odposlanci stavili zares nesramne zahteve, jih je cesar kratko in odločno zavrnil. Kaj bo sedaj, se ne ve; Košut, sin onega znanega puntarja iz l. 1848, šunta na splošno vstajo, in če se bodo dali Mažari zapeljati, utegnemo doživeti prav lepo domačo vojsko.

In to bi jako prav prišlo sovražnikom Avstrije na jugu. Italijani ne morejo preboleti poraza iz l. 1866 in le čakajo ugodne prilike. Mnogoteri ogleduhi, ob avstrijski meji, pomnožene posadke v teh krajih pomnoženje vojne mornarice: vse to mora spredvideti, kdor le ni slep. Še več. Italijani preskrbujejo z orožjem Črnogorce, ki so si nabavili tudi dokaj modernih topov, orožja in streliva. Črnogora in Italija imata preko morja brezžični brzovjav, za zasebne stvari pač menda ne. Črnogora pa je na tistem sklenila tudi vojaško zvezo s Srbijo, in tako je Avstriji zaprt dohod dalje na Balkan; pa kaj lahko ji ti prijazni sosedje spuntajo ljudstvo v Bosni in Hercegovini, ravno tedaj, ko bi imela opraviti doma z Ogrji ali pa Lah. Čedne nakane naših ljubih prijateljev!

Srbija bo nadaljevala carinsko vojsko z Avstrijo; svoje prešičevo meso bo lahko oddajala v Nemčijo, Belgijo, Francosko in Angleško.

V Italiji imajo novo ministerstvo, na čelu mu je neki Sonnino, o katerem se trdi, da je zagrizen sovraž-

nik katoličanov ter hoče posnemati slaboglasnega Komba na Francoskem.

Tamkaj se je vnela prava verska vojska. Vlada da zapisavati premoženje cerkva, da ga jim bo potem odvzela; pri tem postopajo nekateri framasoni nepopisno surovo in s silo odpirajo tabernakeljne. To je vzbudilo tudi najbolj mlačne katoliške Francoze in s silo so branili svoje cerkve, dasiravno so jim duhovniki in škofje odsvetovali. Nastali so krvavi poboji po cerkvah in pred cerkvami. To Francozom ne bo dosti pomagalo, naj se rajši organizujejo v društvih ter pri volitvah složno nastopajo za katoliške kandidate. To bo kaj izdalo.

Umrl je 29. m. m. danski kralj Kristjan IX., 88 let star, najstarejši vladar v Evropi, prav do zadnjega trenutka čvrst in zdrav. Njegova najstarejša hči je soproga angleškega kralja, ruski car Nikolaj pa je sin druge Kristjanove hčere.

Rusi imajo sedaj doma še dokaj mirno, a puntajo se vojaki v Sibiriji. Pojavlja pa se po nekaterih krajih huda lakota, prav kakor na Japonskem, kot posledica vojske. Po celi državi sedaj z vso strogostjo izvršujejo dan na dan smrtne obsodbe nad puntarji, vjetimi pri zadnjih nemirih.

LISTEK.

Božični zvonovi.

(Konec.)

Mrz ga je stresel. Segel je z roko po nji, kakor bi jo hotel pridržati.

Nagne se mu k ušesu ter šepče: „Tu doli — tu doli so zvonili zvonovi —. Anica se mi je iztrgala in šla za glasovi zvonov. Tako sve prišli k cerkvi. Jaz se nisem upala notri, saj ne znam več moliti. — Bodete skrbeli za otroka?“

„Skrbel bom za otroka, skrbel bom tudi za vas; čemu pa imam denarja?“

Žena se oddahne: „In kruha, da ne bomo več lačni?“ „In kaj bi se bilo zgodilo z vašim možem, če — bi — bili — to storili?“ in z grozo je pogledal doli. Ledene plošče so se sukale po odprtini v ledu.

„Moj ubogi mož!“ zastoka žena ter se obrne proč od vode. „Če bi bili ljudje izvedeli, v kaki bedi smo, gotovo bi se nas bil usmilil oden ali drugi.“

„Vodite me na svoj dom.“

Le s težavo je hodila. Gospod je na eni roki nesel malo Anico, a na drugo se je opirala slabotna žena.

Čudno mu je bilo pri srcu, tako nekako, kakor da bi ga bila doletela v božični noči velika sreča. Zdela se mu je, da ne daje on, ampak da sprejema, dobiva, ves vesel, da daje, vesel in srečen, da dobiva.

Oprezno jo je vodil po stopnicah navzgor.

Ko je zagledal bolni mož, da se je vrnila žena, objela ga je nezavest; ni upal več, da jo vidi še kedaj.

Tuji gospod je poklical sosedo, in ko je videla cekin v njegovi roki, je bila čudovito postrežljiva in vljudna; brž brž je poskrbela najpotrebnejšega, da se uteši lakota in prežene mrz iz sobe. Morebiti bi bila že sama rada pomagala, a ti najrevnejši vseh revnih, ki stanujejo v tej hiši, niso mogli pomagati sebi, kaj še le drugim.

Gospod je stopil k bornemu ležišču ter vlijal bolniku krepčilne pijače v suha usta: „Skrbel bom za vas, nič se nikar ne bojte, vse bo dobro,“ je skoraj prosil, ponižno prosil, kakor da bi on revež izkazal njemu bogatino kako uslugo, če mu dovoli, da mu sme pomagati.

Pomoč v skrajni sili!

Široko odprte oči je upiral bolnik v tujega gospoda, strah je šinil sedaj pa sedaj po velem obličju, in šepetal je: „To so lepe sanje, a pomoči za me ni.“

A dalo se mu je pomagati, čeprav ni verjel v to.

Bogati je potisnil par cekinov revežu v mrzlo roko, ki jo je bila sama kost in koža in žulji in umazanost.

Zjasnilo se mu je obličje, zavest rešitve mu je prešinila ude, tresoči prsti so se stisnili in sklenili, da pokažejo zahvalo in hvaležnost, katera se ni mogla pojasniti v besedah, a je tičala globoko v srcu.

Žena poklekne poleg ležišča: „Odpusti,“ šepetaje prosi, „nisem mogla več prenašati.“

S tresočo roko je mož pogladil svojo ljubo ženo po glavi.

„In Jezušček bo prišel sedaj tudi k nam,“ se oglasi vmes drobni glasek Anice, ki se je nežno privijala k staremu gospodu.

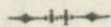
Vzdignil jo je, in bilo mu je, kakor da je prišel Jezušček k njemu samemu, prišel prvič, odkar je nehal biti otrok.

Zvonovi so zvonili in oznanjali sveto božično jutro ter vabili k jutranji božji službi.

Anica je naslonila glavico na sivo glavo dobrega gospoda: „Ali pride Jezušček tudi k tebi?“ ga vpraša zvedavo.

„Danes in danes ob letu in vsako leto naj pride odslej,“ je zaklical, „in če prideš ti k meni, bo vedno pri meni.“

Zvonili so zvonovi in spremljali vroče molitve src in ust, molitve zahvale, da jih je našel Bog in so oni našli Boga. Vesel božič zares!

Piše se nam:

Iz Novega mesta. (Naša godba.) Naš kapelnik g. Filip Emeršič je svojo službo odpovedal in izstopi dne 1. aprila t. l. Ožalujemo, da nas zapušča g. Emeršič oziroma, da je bil prisiljen službo odpovedati vsled nesporazumljenja z g. godbenim ravnateljem, ker smo uverjeni, da boljšega naslednika ali vsaj njemu enakega za mesečnih 100 kron ne bomo dobili. Značilno je, da je v tekočem letu odstopilo uže nad 40 podpornih članov. Ker se godba ne vzdržuje le po gardi, marveč prispevamo pretežni del za isto mi podporni člani izven garde ki nas je nad 200, in ker smo prijatelji za Novo mesto prepotrebne godbe, mora se nas tudi vpoštevati in ker nam ni vse eno imamo li godbo ali ne, tudi ne gre in ne sme biti, da bi bila ista odvisna le od ene same osebe in da bi se vsled tega mahoma uničila. Nujno svetujemo toraj, da se izvoli godbenim ravnateljem sposobnejša oseba. Povdarjamo pa izrecno, da nimamo proti osebi sedajnega ravnatelja g. Košičeka ničesar ugovarjati, saj je on izvrsten gospodar v svoji stroki, iz česar pa še ne sledi, da bi bil zmožen tudi načelovati godbi, kakor kažejo dejstva. Več podpornih članov.

Dostavek uredništva. Da smo vsprejeli ta kočljivi dopis, je vzrok, ker je dostojen in stvaren ter ne želi delati razpora, ampak mirno poravnati obstoječa nesporazumljenja. In tudi mi to želimo! Naj se stvar uravna in poravna tako, da bo prav za vse. Vsak malo odnehaj, pa bo šlo. Sicer je res nevarnost, da premine godba. Koliko se trudi n. pr. Ljubljana imeti svojo godbo, a gre le z največjo težavo! In mi imamo godbo, ki je opravičeno na dobrem glasu; ali ni toraj nespačetno tiščati z glavo skozi zid in jo tako pokopati? Če se ne da z našimi godci doseči toliko, kolikor želi ta ali oni, moramo vendar upoštevati različne ne ravno ugodne razmere naših godcev. Bodimo pravični in sodimo ne po lastnih željah, ampak po dejanskih okoliščinah. Opomnimo le še, da nima nobeden v tem vprašanju prizadetih faktorjev najmanjšega povoda, iskati v naših besedah kakega nasprotstva. Dobra stvar nam je pred očmi, ne osebe.

Iz Novega mesta. (Občni zbor kmetijske podružnice.) Dne 8. t. m. se je vršil občni zbor kmetijske podružnice novomeške. Zbralo se je vzlic temu, da je bil ravno ta dan velik semenj v Št. Jerneju, 32 članov, ki so sledili z vsem zanimanjem poročilu o delovanju podružnice kakor tudi razpravam navzočih zborovalcev, tako da je čas prav hitro potekel. Iz poročila o delovanju podružnice povzamemo, da so se vsi lanski sklepi izvršili in da je podružnica tudi v lanskem letu, kolikor se je dalo, pospeševala razne panoge našega kmetijstva. V subvencionirani trtnici, katero vzdržuje sedaj že sedmo leto, je pridelala 49 550 bilf in 104 000 ključev. Članom podružnice se je brezplačno razdelilo 4100 bilf, ostalih 45.450 bilf se je pa prodalo raznim pro-

silcem iz novomeškega okraja. V trtnico se je vložilo 103.000 ključev, ki obetajo 60 do 70% prav dobrega prirastka. Vinstvo je pospeševalo podružnico tudi s tem, da je v zvezi z mestnim županstvom priredila prvi vinski semenj v Novem mestu, ki se je prav dobro sponesel. Udeležba je bila nepričakovano velika, zlasti s strani vinogradnikov. Zbralo se je skupaj 111 ponudnikov vina z 200 poskušnjami, ki so imeli 5500 hl vina na prodaj. Za prvo pot je bila tudi kupčija dobra, kajti prodalo se je 850 hl vina. — Ker se imajo v trtnici zanaprej zopet vzgajati cepljenke, je podružnica dobila konzorcij, ki se hoče v večji meri poprijeti vzgajanja cepljenk s pomočjo stratificiranja in pocepiti v to svrhu 80.000 do 100.000 ključev. Dotična pogodba se je predložila deželnemu odboru v potrditev. — Razne vinarske potrebščine kakor modro galico, žveplo, gumijeve vezi je prodajal za kmetijsko podružnico kakor prej g. Perko. Sadjarstvo je pospeševala podružnica z oddajo lepega sadnega drevja, ki ga izgojuje v svoji drevesnici. Podružnica je pridelala lansko leto 385 visoko debelih jablan; od teh je članom brezplačno oddala 364, prodala pa 21. Ker se po drevju močno poprašuje, se je sklenilo sedanjo drevesnico razširiti in vzgajati zanaprej tudi hruške, češnje, češnje, marelice in breskve. Živinorejo je pospeševala podružnica s tem, da se je pogajala na pristojnem mestu za oddajo simodolske živine na Dolenjskem in sicer v novomeško okolico, kjer se delajo prve poskušnje s tem plemenom, in kakor vse kaže, z ugodnim vspehom. Podružnica je pospeševala tudi mlekarstvo s prirejanjem pouka v Šmihelu, Bršljinu in Novem mestu. Na to stran hoče podružnica tudi zanaprej obračati vso svojo pozornost, ker je prepričana, da bi se dalo z mlekarstvom odpreti tudi v novomeškem okraju veliko močnejši vir gospodarskim dohodkom. Da se gospodarji kolikor mogoče izpodbujajo k gnojenju travnikov, je podružnica izposlovala lansko leto več metr. stotov umetnih gnojil, ki so se brezplačno razdelili med 12 gospodarjev v svrhu naprave pravičnih poskušanj. Vspehi teh poskušanj so bili po došli poročilih povsod ugodni in obetajo biti tudi zanaprej dovoljni. Podružnica je priredila kakor prejšnja leta tudi v pretečenem letu več poučnih predavanj v Novem mestu, pri kateri priliki so se obdelovale različne kmetijske zadeve. Takisto so se priredili na novo poučno zabavni večeri, na katerih se je predavalo o času primernih kmetijskih vprašanjih.

Računski zaključek izkazuje 6531.27 K v dohodkih in 3712.03 K v stroških, tako da preostaja gotovine 2819.24 K. Na mesto odislega odbornika g. župnika Borštmarja se izvoli odbornikom g. Florjančič iz Št. Petra. Pri predlogih so se stavili različni nasveti, ki so se po živahni debati skoraj vsi sprejeli. Ti predlogi so: 1.) Za uzorno napravljene vinograde naj se delijo premije. 2.) Podpora za nakup subvencijskih bikov naj se zviša in naj se oddajajo ti biki po nižji ceni, kakor jih sedaj vlada ponuja občinam. 3.) Prašati je na pristojnem mestu, zakaj se ne prirede tečaji za rezarje. 4.) Gospodarske potrebščine, ki jih preskrbuje podružnica, naj se prodajajo v mestu samem, ne pa zunaj mesta. 5.) Priporočati je za zeleno cepljenje samo gumi „Excelsior“ in kdor izmed trgovcev se podružnici nasproti izkaže, da prodaja ta gumi, tega naj podružnica priporoča. Nazadnje so se podali razni člani v državno klet, kjer se je s primernim poukom priredila vinska poskušnja.

Božja pot pri sv. Antonu v Meniški vasi pri Toplicah. Topliška fara šteje več starih božjih potov, ki se v novejšem času zopet dvigajo in oživljajo. Farna cerkev sv. Ane sama je v tem oziru sloveča in na dan spomina sv. Ane (26. julija) od daljnih krajev prihajajo ljudje počastiti to znamenito pomočnico krščanskih žen in mater. Prvotno je bila topliška farna cerkev Materi božji posvečena, pozneje pa je nastala tu zelo obširna bratovščina sv. Ane, ki je najbrže dala povod, da so sv. Ano povzdignili na tron velikega altarja ter za farno patrono izvolili. — Sv. Ani se priporočajo matere za srečno rojstvo otrok in bere se vsako leto mnogo maš v zahvalo. Zelo obiskana je božja pot pri sv. Roku na Gorenjih Sušicah. Na dan sv. Roka (16. avg.) je tu dvojna božja služba s pridigo in darovanjem. Ljudstva se nabere prav obilo, posebno Kočevarjev. Postreže se jim z jedjo in pijačo pod milim nebom in po hišah. Darovanje v cerkvi donese podružnici lep dohodek. Najbolj pa je zaslovela božja pot sv. Antona v Me-

niškivasi. Vas je dobila to ime, ker so imeli nekdanj tukaj svoja posestva zatiški menihi. Ker je bil sv. Anton puščavnik začetnik meniškega življenja, se vas z dvojno pravico „Meniška vas“ imenuje. Na dan sv. Antona, 17. januarja je glavni shod. Letos je bilo toliko romarjev, da niso mogli vsi v cerkev in jih je bilo zunaj še za eno cerkev. Največ se snidejo ljudje iz bližnje okolice, pa tudi celo iz Sube Krajine priromajo. Gospodarji in gospodinje pridejo na božjo pot vsled obljube in prinesejo sv. Antonu, ki ga častijo kot patrona domače živaldi, veliko darov: klobas, krač, masla in jajec. G. župnik iz Toplice je poveljeval v domači preprosti besedi sv. Antona kot velikega svetnika in v boleznih pomočnika. Po sv. maši je bila v gostilni „pri Francetovih“ dražba za darovano meso, ki je donesla cerkvi 160 K, vse skupaj je ta dan prejela blizu 500 kron daril. Pri sv. Antonu se bere na leto okoli 50 sv. maš, namreč v zahvalo za zdravje. To je najboljši dokaz, kako rad Bog usliši priprošnje svetnikov in zaupanje vernega ljudstva. — Cerkev sv. Antona ima oltar iz črnega marmorja in je kopališkim gostom priljubljeno počivališče ob sprehodih 20 minut od Toplice.

O dijaški kuhinji v Novem mestu.

Prvi semester smo dovršili. Dijakov gimnazijcev je dobivalo hrano 58, med temi dva samo zvečer, drugi razven opoldne in zvečer. (Dajalo se je opoldne in zvečer hrana tu 8 učencem ljudske šole.) Napredek je bil sploh dober. Med gimnazijci imajo 4 odliko, 42 prvi red; drugi red 9, dva trojko in eden je bil radi boleznii neizprašan. Trojkarja sta bila odpuščena; nesrečnejši z dvojkami bodo v drugem semestru najbrž red popravili, vendar se je petim zapretilo, da bodo odpuščeni, ako se ne poboljšajo do prve konference v drugem polletju. Slabše je šlo v materialnem oziru. Res so blagi dobrotniki kuhinjo podprli z denarnimi doneski in z obilo živili, vendar je bilo pri letošnji draginji mnogo premalo. Potrosil se je lanski ostanek 72 K, vzelo se iz hranilnice 390 K pa je še dolga za moko 243 K. Tedaj je v prvem semestru 705 K manj dohodkov nego troškov. To se bode pač deloma, vsaj upanje imam, v drugem polletju poravnalo; vendar pa prav pristrčno prosim, ne pozabite novomeške dijaške kuhinje! Gotovo bi bilo žalostno, ako bi se uničil oni mali kapital, ki ga je pokojni župnik Jakšič zapustil. Moral bi rasti, a zmanjšal se je že za nekaj stotakov kron. Ne pozabite dijaške kuhinje mesta in trgi dolenski, ki ste prejšnja leta tako radodarno pošiljali svojo podporo — letos pa se po njej doslej zastoj oziram. Pa tudi premožnejši zasebniki, Dolenjci v Novem mestu in drugod, pogledajte tu in tam z milostljivim očesom na lačne dijače, izmed katerih bodo vsaj mnogi pozneje v različnih stanovih z marljivim in vestnim delom Vam dobrotnikom skazovali svojo hvaležnost! Ravno, ko sem te črtice dovršil, mi je prinesel pismonoša 100 K, ki jih je nabral bl. gospod župan Vehovec v Žužemberku pri različnih dobrotnikih. S tem se nedostatek zmanjša za 100 K. Vrlemu gospodu županu izrekam pristrčno zahvalo za njegov trud, ki ga ima vsako leto za tukajšno dijaško kuhinjo s tako lepim vspehom. Bog povrni njemu in vsem dobrotnikom žužemberskim darove s svojim blogoslovom — kuhinji pa daj posnemalcev.

Dr. Josip Marinko.

Domače vesti.

S prihodnjo številko 1. marcija bomo list ustavili vsem, ki še niso poravnali naročnino za leto 1905, zaostalo naročnino pa v kratkem iztirjali.

(Iz Novega mesta) prejeli smo ozir zabavnih večerov Marijanske kongregacije dne 1. in 2. febr. jako dolg dopis, poln najlaskavejše pohvale. Da se nam ne bo očitalo, da damo sami sebe hvaliti, opozarjamo le na splošni utis zabavnega večera, izražen v besedah: „Kaj tacega nismo pričakovali,“ kakor so dejali premnogi izmed zares odličnega občinstva, ki je oba večera napolnilo dvorano ter z burno pohvalo obsipalo pevke in igralke, ki so izvršile vse svojo vlogo dobro, one v glavnih vlogah pa prav izvrstno. Gotovo

tudi nismo z lepa slišali take deklamacije, kakoršna je bila med petjem in igro.

(Valenska svatba,) igrokaz, katerega je priredila ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Novem mestu dne 10. jan. t. l., se je obnesla nad vse sijajno. Igralo se je dobro, deloma izborno. Sanda pač lahko nastopi na največjih pozoriščih, in je res umetnica. Čuku je izvel svojo vlogo skrajno karakteristično, Jonel zares pravi „poeta“, prav dober Olescu, Barbu sviral očarljivo in istotako nastopil. Pia je nedosežno pogodila naivko, z eno besedo, vsi sodelujoči so izvršili svojo vlogo častno, prav dobro, vključ temu, da je bila igra tako dolga. Najodličnejšega občinstva je bila dvorana natlačena polna. S pohvalnim ploskanjem se ni štedilo. Čisti dobiček je — upati smemo saj — dokaj velik. Prosili bi v prihodnje le malo točnejši pričetek in po možnosti krajših odmorov, pa še kaj takih iger, ker tako tehtne že dolgo nismo videli v našem mestu.

—ma.

(Šmarjeta leta 2000.) Ni treba biti ravno prerok, če trdimo, da bo koncem 20. stoletja na Dolenjskem drugače, kakor je danes. Kaj bo z Novim mestom takrat, je težko uganiti. Metropola Dolenjske bo ali tudi ne. Mogoče bo velika vojaška trdnjava na križišču velevažnih cest, ali glavno in prestolno mesto belokrajinskega kraljestva ali pa tudi sedež gorjanske republike. Eno je gotovo: Šmarjeta bo svetovnoznano kopališče in letovišče. Gotovo je, da takrat današnje Šmarjete ne bo izpoznati. Verjeti mora vsak, ki pozna razvoj dolenskih železnic in vsestranski napredek na Slovenskem, da bo imela Šmarjeta na vse strani zvezo z električno železnico. Uverjeni smo sicer, da bo imel leta 2000 vsak svoj balon, kakor danes bicikel, vendar se bodo ljudje vozili k velikim slavnostim z železnico. Pri velikanskem zračnem prometu je namreč nevarnost velika, da se komu balon predre in ga posameznik ne more zamazati od zunaj, ker ne more nikamor stopiti. — Zrak ljudi ne bo še držal. Gotovo je, da bo imela Šmarjeta krasen park za velike slavnosti; da bodo Zorkovi nasledniki sezidali moderen hotel z vsemi udobnostmi, ki jih bo nudilo to stoletje, itd. itd. — Kdor hoče že letos videti to Šmarjeto in ni član Narodne čitalnice v Novem mestu, naj se oglasi pri veselilem odseku, da dobi izkaznico za vstopnico na maskarado na pustni torek.

(Izlet v Postojnsko jamo.) Ljudska knjižnica v Kandiji pri Novem mestu napravi dne 18. februarja veselico v salonu g. Windišerja v Kandiji pod imenom „Izlet v Postojnsko jamo“. Salon bode temu primerno spremenjen. Več po vabilih. Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo knjig, upati je obilne udeležbe.

(Prostovoljno gasilno društvo v Rudolfovem) priredi svojemu moštvu predpustni zabavni večer dne 24. t. m. v gostilni na Vratih. Začetek ob 8. uri zvečer. Na to veselico vabijo se vsi p. n. podpirajoči člani, kakor tudi drugi prijatelji društva. Tudi dostojne maske imajo vstop in se uljudno vabijo.

(Vabilo na zabavni večer), katerega priredi prostovoljno gasilno društvo v Toplicah dne 18. februarja 1906 v prostorih hotela g. kneza Auersperga. Spored: 1. Petje. 2. Šaljiva pošta. 3. Godba na glasovir. Začetek ob 7. uri zv. Vstopnina: za ude 40 h, za neude 80 h, gospe proste. Prostovoljna darila se v korist društva hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

(25letnico svojega obstanka) obhajalo bode prostovoljno gasilno društvo v Toplicah letos, čas slavnosti dosedaj še ni določen. Društvo je bilo ustanovljeno leta 1881. in je imelo takrat 60 članov, od katerih še danes sodelujejo pri društvu: gg. Josip Zupanc, Josip Sterniša, Ignac Turk, Anton Mežnaršič in Ivan Markovič še zdravi in čili. Ohrani jih ljubi Bog še mnogo let! Njega Veličanstvo dovolilo je z najvišjim odlokom z dne 24. novembra 1905 za 25letno službovanje častne svetinje, katere se bodo potom deželne oblasti tem gospodom podelile.

(Hranilnica in posojilnica) za Kandijo in okolico, (registrovana zadruga z neomejeno zavezo) imela je meseca januarja 1906 prometa K 369.771-86. Vložilo je 179 strank K 60.193-74. Dvignilo 129 strank K 34.183-45. Posojil je bilo danih 236 strankam K 117.979-12, a vrnilo je 327 strank K 98.663-32.

(V cesar Franc Jožefovo bolnico) Usmiljenih bratov v Kandiji pri Rudolfovem se je sprejelo meseca januarja 131 bolnikov, koncem lanskega leta jih je ostalo 96, skupno število oskrbovanih je bilo tedaj 227. Od teh se je odpustilo 84 ozdravljenih, 29 zboljšanih in 8 neozdravljenih. Umrli so štirje. Oskrbovalnih dni se je nabralo v mesecu januarju 3142. V oskrbovanju je ostalo koncem meseca 102 bolnika.

(Cesar Franc Jožefova bolnica) usmiljenih bratov v Kandiji je izdala 12. letno poročilo o svojem delovanju v letu 1905. Bolnica je oskrbovala v minolem letu 1809 bolnikov; od predlani jih je ostalo 92, lani jih je bilo 1717 vsprejetih. Od teh je bilo ozdravljenih 1253, zboljšanih 319, neozdravljenih 92, umrlo 49, za l. 1906 ostalo 96. Število oskrbovalnih dni znaša 32 916, vsaki dan je bilo povprečno oskrbovanih 90-18 bolnikov. Operacij je bilo 578: ozdravljenih je bilo 495, zboljšanih 44, umrlo 7, ostalo za letos 32. Največ bolnikov je bilo seveda iz Dolenjske; 1448. Kmetkega ljudstva je bilo 1025, po veri 1693 katolikov. Kdor se natančneje zanima za te podatke, mu ne bo težko dobiti jih, ker se je letno poročilo poslalo v mnogoštevilnih izvodih po vsi Kranjski in še dalje. Le nekaj bi še omenili: od leta do leta rastejo številke, pa ne one dohodkov, ampak bolnikov in stroškov. Zaupanje v zavod rase, prav; naj rase tudi pomoč, zlasti zunaj Novega mesta in Kandije po drugih krajih Dolenjske in Kranjske sploh. Naj nakloni dobrotljivi Bog usmiljenim bratom prav mnogo usmiljenih src in dobrih rok, da bodo mogli v novem letu spet jasno pokazati požrtvovalno dejansko krščansko ljubezen do ubogih bolnikov. Posebno tisti, ki ste v tej hiši zadobili ljubo zdravje, ne pozabite na to, ko potrka usmiljeni brat na vaša vrata: dajte, da bodo tudi drugi deležni dragocenega daru: zdravja!

(Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu januarju 1906 je 372 strank vložilo 136.784 K 95 h, 329 strank vzdignilo 128.878 K 09 h, torej več vložilo 7.906 K 86 h, 12. strankam se je izplačalo hipotečnih posojil 15.450 K, 189 menic se je eskomptovalo za 56.017 K 48 h. Stanje vlog 2.799.875 K 14 h. Denarni promet 491.641 K 43 h. Vseh strank bilo je 1347.

(P. n. člani Matice Slovenske) dobe letošnje knjige ob sredah od 9.—10. ure dopoldan v posvetovalnici tukajšne gimnazije.

(Pozor!) Stari desetkronski bankovci niso več v prometu veljavni. Davkarija, pa tudi mestna hranilnica v Rudolfovem jih še v plačilo vzamejo.

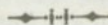
(Prvo letošnje žrebe) posebno lepe rasti se je poleglo dne 10. februarja 1906 gospodu Jožefu Kotniku v Mirni peči.

(Vseslovansko romanje.) Dne 19. aprila 1906 prirede Čehi veliko vseslovansko romanje v Rim. Doslej se je priglasilo k temu romanju 478 Čehov, 234 Poljakov, 111 Slovakov, 32 Hrvatov in 19 Slovencev. Ako bi slovensko časopisje in duhovništvo podpiralo ter za stvar agitovalo, utegne priti med Slovenci do 100 udeležencev. Romanja se lahko udeležijo osebe vseh stanov obojega spola! Slovenci se bodo romarskemu vlakcu pridružili dne 20. aprila 1906 ali v Trbižu ali v Vidmu! V Trbiž pride dotični romarski vlak dne 20. aprila ob 8. zjutraj, v Videm pa ob 11. uri dopoldne istega dne. Cene iz Trbiža ali Vidma so jednake in sicer: Trbiž oziroma Videm-Rim in nazaj v II. skupini 300 kron, v III. skupini 260 kron. V tej ceni je vse obseženo: hrana, vino, vožnja, stanovanje, vstop v galerije in umetniške zbirke, napitnina, sploh vse, tako da romar razven tega nima nobenih drugih izdatkov. Priglasijo, kakor tudi denar, naj se pošiljajo gosp. Šulcu v Prago. Priglasijo se sprejemajo samo do 20. marca 1906. Po 20. marcu se cene za 20% zdražijo. Po 5. aprilu se sploh ne sprejemajo nobeni oglasi več! Potovalna pisarna Šulc dopisuje v vseh slovanskih jezikih. Potovanje bo trajalo do 29. maja 1906. Po izžrebanem programu v Rimu bo odbočni izlet v Napolj, Vezuv, Pompej, Capri itd., ki bo trajal 4 dni. Vendar kdor se bo hotel vdeležiti tega izleta moral bo k 260. doplačati še 130 kron. —

* * *

(Glasba.) Marljivi in nadarjeni organist metliški, g. Al. Mihelčič je izdal zopet novo delo, že „osmo“, in

sicer tri Tantum ergo, za mešan zbor. Vsi troji tantum ergo so zloženi v resnem pa melodijoznem slogu in bodo našim zborom prav dobro došli.

Gospodarske stvari.

— (Pomladanska setev) se bo letos zakasnila, ne morda zaradi tega ker je zima pozno nastopila, ampak zaradi tega, ker ni bilo mogoče zaradi deževne jeseni napraviti nobene prahe. Zlasti na težki ilovnati zemlji se bo to poznalo, ker je smemo spomladi še le obdelovati, ko se zadostno osuši, kar traja nekaj dalje kakor pri puhlici. Sicer se utegne vsled pozne zime tudi pomlad sama na sebi zakasnit.

— (Oddaja simodolskih bikov.) Kmetijska družba bo oddajala meseca marca simodolske bike, ki se nakupijo z državno podporo. Te bike bo oddajala za polovico nakupne cene. Kdor želi takega bika dobiti, naj se oglasi zadnji čas do 4. marca t. l. pri glavnem odboru c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani. V dotični prošnji se mora prosilec zavezati, da vzame tistega bika, ki ga odbor določi in da ga vzame na tisti postaji, ki se bo določila. Prosilec mora tudi 20 K naprej plačati, kakor hitro dobi obvestilo, da mu je bik prisojen. Ako bi ne hotel pozneje bika vzeti, zapade teh 20 K.

— (Razširjenje trtnice in oddaja trt.) Kmetijska podružnica v Novem mestu namerava svojo trtnico razširiti in se v večji meri poprijeti cepljenja trt. Za letos ima 80.000 prav lepih bilf riparije portalis na prodaj, katere oddaja po 3 K za 100 kom. Za to trtje se je zgledati kakor hitro mogoče, zadnji čas do 28. t. m.

— (Veliki filtrirni stroj), s kakoršnim je mogoče v enem dnevu 30 do 40 hektolitrov vina popolnoma izčistiti ali sfiltrirati, kakor pravimo, dobi v kratkem c. kr. vinarsko nadzorstvo v Novem mestu. Ta stroj bo stal čez 800 kron in bo pač velika dobrota bližnjim vinogradnikom in gostilničarjem, kateri se ga bodo lahko proti gotovi odškodnini posluževali. Ta stroj služi za hitro čiščenje takih vin, katera se sama po sebi nikakor nočejo očistiti. Stroj izposojal se bode pa seveda le pod nadzorstvom oziroma vodstvom veščaka, kateri bo z njim okoli potoval, kamor se ga bode želelo. To je odločno velik napredek v kletarstvu, za katerega gre hvala g. c. kr. vinarskemu nadzorniku B. Skalicky-ju. Čast mu!

— (Kako se dado živila ohraniti po več dni sveža.) Gospa M. Kavčičeva na Dunaju je izumila nov aparat „Hydros“, s katerim se dajo razna živila kakor kruh, sir, puter, pecivo, narezane gnjati itd. po dlje časa ohraniti v čisto svežem stanju. Ta aparat izdeluje tvrdka „Alfa Separator“, je po ceni in se bo dobil pri vsaki boljši trgovini z železnino.

— (Kako je ravnati s svinjskim gnojem.) Pri nas se svinjski gnoj pušča pri svinjakihi, v rahlih kupih, da se tam suši in kvari. Na ta način ne moremo dobiti dobrega gnoja. Izkidan svinjski gnoj naj se spravlja na gnojnišče in naj se tam z drugim gnojem meša in dobro tlači. Le na ta način pridelamo v resnici dober gnoj. Ne puščajmo tedaj svinjskega gnoja v nemar ležati okrog svinjakov, ampak spravljam ga tja, kamor spada. Povsod imejmo po eno dobro skupno gnojnišče in tjakaj spravljam gnoj in ravnajmo z njim kakor treba, da pridelamo dober in masten gnoj.

— (Kako se ustavi driska pri sesnih teletih.) Prav dobro sredstvo so surova kurja jajca, katerim se lahko primeša nekoliko stolčene krede, recimo po eno malo žličico. Na dan naj dobi tele po dvakrat ali trikrat po eno ali dve surovi jajci. Jajce je seveda ubiti, pomešati s stolčeno kredo in vlti. Tele se ne brani tega zdravila, ampak ga celo rado uživa. Ker so jajca zelo redilna in lahko prebavna, se to sredstvo toliko bolj priporoča, ker nam po driski teleta navadno shujšajo.

— (Na čem se spozna svinjska kuga?) Ta nevarna bolezen je povzročila na Dolenjskem že ogromno škode, in sicer največ zaradi zaprtije, ki se je raztezala zaradi posameznih slučajev bolezni na cele vasi in kraje, tako da je bila po teh krajih za dlje časa ustavljena vsa kupčija. Ker se ta bolezen še zmeraj pojavlja in raznaša, večkrat po neopredelnosti enega ali drugega gospodarja, zato se nam zdi potrebno, da naše posestnike nekoliko bližje seznanimo z zna-

menji, po katerih se spozna ta nevarna bolezen. Svinjska kuga se pričinja s tem, da prašič nima nobenega pravega teka in da je vedno žejen. Žival postane zlasti v zadnjem koncu slaba, tako da komaj hodi in da se opoteka. Zaraditega tudi mnogo leži, se zarija v steljo in nerada in težko vstaja. Pravi sedež bolezni je pa ali v želodcu in črevah ali pa v pljučih ali pa na obeh mestih. V prvem slučaju, ako se pokaže nalezljivo črevesno vnetje, imamo opraviti s pravo svinjsko kugo, v drugem pa, ako so prizadeta pljuča, kar se spozna na suhem kašlju in težkem dihanju, s tako imenovano svinjsko kužno boleznijo. Obe ste pa enako nevarni in nalezljivi in se prikazeta tudi lahko skupno pri eni in isti živali. Pri svinjski kugi so čreva najprej zapečena, ali se pa pokaže takoj spočetka driska. Včasih so odpadki pomešani tudi s krvjo. Pri svinjski kužni bolezni pa nastopi suh, bolesten kašelj, ki popada žival na krčevit način ali se pa pokaže bolj pogosto pokašljevanje združeno s težkim dihanjem. Vselej imajo živali nenavadno telesno toploto; ali se čutijo nenavadno vroče ali pa nenavadno hladne. Časih dobe živali tudi kožne spuščaje, najraje za ušesi, na hrbtu ali pa na notranji strani stegen in po trebuhu. V pričetku so živali tudi rade krmežljavih oces. Obolele živali poginejo lahko v par dneh ali se pa vleče bolezen po več tednov, pa tudi lahko cele mesece. Za odvracanje in zatiranje svinjske kuge smo dobili sedaj novo postavo, o kateri hočemo prihodnjič nekoliko spregovoriti.

— (Točnost pri pokladanju krme.) Če hočeš, da bo živina dobra za užitek, ji moraš pravočasno postreči. To velja posebno za krmljenje. To je velika napaka, ako ni v hlevu nobenega reda, ako se potrebna krma zdaj prej, zdaj zopet pozneje poklada. Živina postane vsled tega nepokojna. Naj se zaraditega redno ob določenem času krma poklada. To ugaja živini, ki se ob točni in skrbni strežbi veliko boljše počuti in daje tudi boljše užtke. Posebno v zimskem času lahko obračamo na to stran vso našo skrb, saj je živina hvaležna za vse, kar ji dobrega storimo. Kakor je treba za molžo točnega reda, tako ga je treba tudi za pokladanje krme.

— (Nesnaga po kurnicah.) Poglejmo po naših kurnicah in kmalo se prepričamo, kolika nesnaga se tam nahaja. Leta in leta se puščajo odpadki po teh prostorih in tudi sicer se ne stori nič za potrebno snago. Ali je to prav? Gotovo ne! V nesnažnih kurnicah se radi naseljujejo škodljivi mrčesi, ki nadlegujejo kokoši in kvarijo užitek na razne načine. Očistimo tedaj kurnice od blata in skrbimo zato, da se stene v kurnicah redno vsako leto pobelijo z apnenim beležem.

Razne stvari.

(Koliko je Slovencev?) Po statistiki Stanislava Klime v češkem listu „Slovansky Prehled“ je vseh Slovencev 1.444.364. V Avstriji jih prebiva 1.192.780, na Ogrskem in Hrvaškem 102.319, v Italiji 40.000, na Nemškem 6205, v Ameriki 100.000 in v Egiptu 3000.

Vabilo družbe sv. Mohorja.

Bliža se čas za vpis v družbo sv. Mohorja. Vljudno zato vabimo in pozivljamo številne ude naše družbe širom slovenske domovine in v tujini, naj se zopet in v čim največjem številu vpišejo v družbo dosedanjih ude in naj pristopi tudi prav mnogo novih! Č. gg. poverjenike pa prosimo, da zopet prevzamejo svoje dostikrat zelo težavno ali tako hvalevredno in koristno delo ter nabere čim več udov! Književni dar za leto 1906 je sledeči: 1. „Zgodbe sv. pisma“, 13. snopič. Ali treba „Zgodbe“ na novo priporočati? Ne! Priporočajo se same tako po svoji vsebini — saj sv. pismo je knjiga vseh knjig — kakor po lepí razlagi, vnanji obliki in slikah. Zato le pridno zopet sezite po njih. — 2. „Sveta družina“, vzor krščanskim družinam. Nauki in molitve v posnem in češčenju sv. družine nazareške. Izdajo „Cerkvenega molitvenika“, katero je naznanil letošnji Koledar, smo odložili na kasnejši čas, ker nam je došla želja iz lavantinske in ljubljanske škofije, naj še toliko časa počakamo, da se bo mogoče skupno posvetovati tudi o tistih stvareh, ki jih bo ljudski izdajci „Cerkvenega molitvenika“ za večjo privatno porabnost treba še dodati. Namesto tega stopi molitvenik „Sveta družina“, ki ga je spisal g. J. M. Seigerschmied. Prvi del obsega 31 premišljevanj o sv. družini, drugi običajne molitve. Molitvenik se bo dobival tudi vezan, in sicer stane veznina v platno z rdečo obrezo 60 v, v usnju z zlato obrezo 120 K. Cenjene ude prosimo, da naročijo samo te in ne drugih veznin, da se delo v knjigovozništvu in pri razpošiljanju knjig preveč ne otežkoči. — 3. „Pri severnih Slovanih.“ Potopis.

Spisal Josip Lavtižar. Slovincem že znani potopisec, g. župnik Josip Lavtižar, nas v tej knjigi vodi k našim severnim bratom, na Moravsko, Šlezijo, Češko in Galicijo. Opisuje nam lepo tamošnje kraje, vodi nas po znamenitih zgodovinskih mestih, pripoveduje nam mnogokaj iz starodavne slovanske zgodovine. Knjiga, katero bodo krasile mnoge podobe, bo gotovo vsestransko zanimala. — 4. „Lešniki.“ Knjiga za odraslo mladino. Spisal Jož. Stritar. Profesor Jožef Stritar, znani naš pisatelj, je zopet spisal knjižico za odraslo našo mladež. Obsegala bode knjiga veliko število mičnih pesmic, več igrokaznih prizorov, nekatere živalske pogovore, povest „Pavle“ in spomine iz mladostnega življenja. — 5. „Uporniki.“ Zgodovinska povest. Spisal Ivan Lah. (Slovenskih Večernic 58. zvezek.) Mnogokrat se je že izrekla želja, naj družba izda daljšo povest. Tej želji hočemo ustreči z „Uporniki.“ Snov je zajeta iz domače slovenske zgodovine v prvi polovici minulega stoletja. — 6. Koledar družbe sv. Mohorja za navadno l. 1907. Odbor se hoče potruditi, da bo vsebina koledarja kolikor mogoče raznovrstna in mikavna. Cenjene pisatelje pa prosimo, da nam čim preje pošljejo svoje prispevke. Nabiralne pole z denarjem naj se odboru dopošiljajo do dne 5. marca. Mnogo truda, sitnosti in nepotrebnih stroškov povzročajo nam tisti, ki nam ne dopošljejo ob pravem času udnine. Posamezne ude in take kraje, ki nimajo 15 udov, pa prijazno opozarjamo, da morajo po družbenih pravih letnini (2 kroni) dodati še 40 vinarjev za opravilne stroške, namreč za zavoj, spremnico s kolekom, delo itd. Seveda morajo potem poštino, ki znaša veliko več, še sami plačati. Isto velja za posamezne pošiljave. Milij Bog naj blagoslovi naše delo in geslo za Mohorjevo družbo bodi: „Ne nazaj in navzdol, marveč vselej naprej in navzgor!“ — V Celoven, dne 15. prosinca 1906. — Odbor. — Novomeški poverjenik vikar Watzl prosi najviljudneje, da č. udje upoštevajo ta poziv ter čim prej prineso ali pošljejo udnino za prihodnje leto.

Darovi za dijaško kuhinjo v Novem mestu.

Dobrotniki iz mesta in Kandije so dali mesečnih doneskov 42 K. veleč. g. župnik Ig. Šalehar 10 K. Čast. g. kaplan Jos. Mensinger 4 K. Blag. gospa B. Vojska 20 K. G. Fr. Kovač, gostilničar in mesar 20 K. Vič. gosp. župnik Mart. Nemančič 10 K. Vič. g. župnik Fr. Brulec 20 K. Vič. g. Peter Bohinjec 5 K. Nabrano v Žužemberku po g. županu Vehovec-u 100 K in sicer so darovali: Vič. g. Vondrašek, župnik Ambrus 10 K. Vič. g. Češarek, župnik Zagradec 10 K. Vič. g. Zupančič, župnik Šmihel 10 K. Č. g. Žavbi, kaplan Žužemberk 5 K. G. Dereani Žužemberk 5 K. Gospa J. Vehovec Žužemberk 5 K. G. Dr. Doljan, c. kr. okr. sodnik 4 K. G. Dr. Konvalinka, zdravnik 4 K. G. Gregorčič, c. kr. notar 4 K. G. I. Vehovec, župan 4 K. G. I. Pehadi 3 K. G. F. Pehani 3 K. G. J. Pehani 3 K. Vič. g. Zbašnjak, župnik Hinje 2 K. Č. g. Borštner, kaplan Hinje 2 K. Č. g. Zore, kaplan Krka 2 K. G. Dr. Modic, c. kr. sodn. prist. 2 K. G. K. Zavodnik 2 K. G. Fr. Modic 2 K. G. Fr. Valant 2 K. G. A. Vehovec 2 K. G. J. Hrovat, mesar 2 K. Po 1 K so darovali sledeči: gospe Kerne M., Sporar M., Butalič F. Gospodje Kutner, nadučitelj, Perpar, nadpaznik, Roje J., Sušteršič J., Jerše I. c. k. kanč., Čerček, c. kr. sod. sluga, Nachtigal K., Sicherl J. organist. G. Weiser Jos. c. kr. sod. sluga 60 h. Gdč. Vrce, učiteljica 60 h. G. Koželj, učitelj 40 h.

Loterijske številke.

TRST,	3. februarja	58	75	40	42	24
GRADEC,	10. februarja	22	49	86	32	41

S 2/5
194

Dražbeni oklic.

Po zahtevanju g. Antona Ploj, c. kr. notarja v Črnomlju, upravnik konk. sklada raincega g. dr. Gustina, c. kr. notarja v Črnomlju, bo dne 17. svečana 1906 dopoldne ob 9. uri pri spodaj oznamenjeni sodniji, v izbi št. 2

dražba vinogradov

vl. št. 328, 330, 331, 764 k. o. Majerle. Nepremičninam, katere je prodati na dražbi, je določena vrednost in sicer hramu 2000 K, in vinogradom 1255 K. Najmanjši ponudek znaša 1839 K, pod tem zneskom se ne prodaje. Odobrene dražbene pogoje in listine, ki se tičejo nepremičnin (zemljiško-knjižni izpisek, cenitvene zapisnike itd.) smejo tisti, ki žele kupiti, pregledati pri spodaj oznamenjeni sodniji, v izbi št. 3 med opravičnimi urami. Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodniji najpozneje v dražbenem obroku pred začetkom dražbe, ker bi se sicer ne mogle razveljavljati glede nepremičnine same.

O nadaljnjih dogodkih dražbenega postopanja se obvestijo osebe, katere imajo sedaj na nepremičninah pravice ali bremen ali jih zadobe v teku dražbenega postopanja, tedaj samo z nabitkom pri sodniji, kadar niti ne stanujejo v okolihu spodaj oznamenjene sodnije, niti ne imenujejo tej v sodnem kraju stanujočega pooblaščenca za vročbe. Določitev dražbenega obroka je zaznamovati v bremenskem listu vložkov za nepremičnine, katere je prodati na dražbi.

C. kr. okrajna sodnija v Črnomlju, oddelek I,

dne 30. januarja 1906.

(36)

Iščem primernega
pristavnika [majerja]

za majhno posestvo na Dolenjskem. — Natančne ponudbe naj se meni pošljejo.

(18-4-3)

Avgustin Zajec, restavrater
Ljubljana, Rimska cesta 24.

Družinski blaginji je posvečena skrb naših gospodinj!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

je edina sladna kava, ki dobiva po Kathreinerjevem načinu posebnega proizvodnje priljubljeni vonj in dobri okus zrnate kave. Njene velike, vobče priznane zdravstvene prednosti so šestokrat poudarjali najodličnejši strokovnjaki znanstva.

Poleg izdatnega prihranka v vsakem gospodinjstvu je vsakdanja uporaba zlasti za mladino neprecenljive vrednosti!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime KATHREINER in zahtevajte le izvirne zavoje z varstveno — znamko »župnik Kneippe«.

Gostilna FERLIČ, Glavni trg.

Zobozdravnik

iz Ljubljane, Špitalske ulice št. 7

Amerikanske zobe.
Vsa zobotehnična dela.

O. Seydl.

Amerikanske zobe se v
konces. ateljeju izvršujejo.

Ordinira vsaki ponedeljek od 10.—5. ure.

(37-9-1)

E 50/6
2

Dražbeni oklic.

Vsled sklepa z dne 26. januarja 1906, opravilna štev. E 50/6/2 prodač d. 17. svečana 1906 dopoldne ob 10. uri v Št. Petru na javni dražbi

več različnega špecerijskega blaga.

Reči se smejo ogledati 17. februarja 1906 v času med 9. in 10. uro dopoldne v Št. Petru.

C. kr. okrajna sodnija Rudolfovo, oddelek II,
dne 26. januarja 1906.

(35)

Dupavski semenski oves 100 klg.
po 20 K

in razne vrste semenskega krompirja, 1 klg. po 10 h ima na prodaj kmetijska šola na Grmu pri Novem mestu. 1 hl semenskega ovsa tehta 56 klg. — Od semenskega krompirja se oddajajo sledeče vrste zgodnjega krompirja: zgodnji ameriški, praški najzgodnejši, bisernik in zvezdnik; od poznega krompirja pa te-le vrste: Leo, Agnelijev biser, velikan Goljat, Aspazija, novi čebular in onejidovec. — Vsa naročila se izvršujejo proti povzetju.

(88-0-1)

(1-0-4)

se dobé le pri

SINGER Ko.

akc. družba za šivalne stroje
NOVO MESTO, Glavni trg 88.

Svarimo s tem najnujnejše svoje odjemalce pred šivalnimi stroji, ki jih ponujajo drugi trgovci pod imenom »izvirne Singerce«. Ker mi svojih strojev nikdar ne oddajamo takim trgovcem, obstoje taki »izvirni Singerjevi stroji« k večjemu iz starih rabljenih, iz tretje roke dobljenih šivalnih strojev, za katere ne moremo niti prevzeti kako poročstvo, niti doposlati posamnih delov.

Odda se s 15. marcem t. l.
lepa mesečna soba.
Več pove upravnistvo »Dol. Novic«.

(34)

Razglas.

Hranilnica in posojilnica za Kandijo in okolico bode dne 26. svečana 1906 ob 2. uri popoldne oddala potom javne zmanjševalne dražbe

delo nove posojilnične hiše.

Načrt, proračun in pogoji so od dne 6. februarja t. l. med uradnimi urami v posojilničnem uradu v pogled razpoloženi.

Stavba je proračunjena kakor sledi:

1. Zidarska dela	22.924 K 91 h
2. Krovski dela	1.960 " — "
3. Tesarska dela	4.557 " 74 "
4. Kleparska dela	1.186 " 65 "
5. Mizarska, ključavničarska, steklarska in barvarska dela	9.015 " 52 "
6. Pečarska dela	1.030 " — "
7. Pleskarska dela	614 " — "
8. Vodovodna in druga dela	2 194 " — "
Skupaj	43.482 K 82 h

Odbor si pridržuje pravico, se odločiti med pismenimi in ustmenimi ponudbami brez ozira na višino ponudbe.

(30-2-2)

Načelstvo.

Zdravje je največje bogastvo! — Zdravje je največje bogastvo!

(266-20-6)

KAPLJICE SV. MARKA.

Te glasovite in nedosegljive „Kapljice sv. Marka“ se uporabljajo za zunanjo in notranjo uporabo. Osobito odstranjujejo trganje in koljenje po kosteh, nogah in rokah, ter izlečijo vsaki glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri boleznih na želodcu, ublažujejo katar, urejujejo izmečke, odpravijo nadubo, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Pr ženejo velike in male gliste, ter vse bolezni, izvirajoče od glist. Delujejo izborna proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter kóliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse bolezni, izvirajoče od mrzlice. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti boleznim na maternici in madronu, radi tega ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmetijski hiši.

Dobiva se samo: Mestna lekarna, Zagreb. — Raditega naj se naroča naravnost pod naslovom: „Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 50, poleg cerkve sv. Marka.“

Denar se pošilja naprej ali povzame. Manj kakor 12 steklenic se ne pošlje. Cena je naslednja in sicer franco postavljeno na vsako pošto:

1 ducat (12 stekl.) 4 K — v		3 ducati (36 stekl.) 11 K — v
2 ducata (24 stekl.) 8 K — v		4 ducati (48 stekl.) 14 K 60 v
5 ducatov (60 stekl.) 17 K — v		

Na razpolago imam na tisoče priznanih pisem, katerih mi ni mogoče radi pomanjkanja prostora navesti. Zato navajam samo imena nekaterih gospodov, ki so uporabljali „kapljice sv. Marka“ z najboljšim vspehom, ter popolnoma ozdravili: Ivan Baretinčič, učitelj; Stjepan Barić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Janko Kišulj, kr. nadlogar; Stjepan Seljanić, seljak; Sofija Vukelić, šivilja itd. itd.

MESTNA LEKARNA, Zagreb, Markov trg št. 50, poleg cerkve sv. Marka. Ustanovljeno leta 1360.

(26-0-2)

Krojaškega pomočnika

sprejme JOS. PAULIN v Rudolfovem.

Kaj fino, letošnje slivovko in drožno žganje

posebno za zdravilo jako priporočljivo, ima na prodaj
deželna kmetiška šola na Grmu.

Prodaja se le v steklenicah od kisle vode, katere se
tudi proti praznim zamenjuje. (24-0-2)

Učenec

poštenih starišev se sprejme v
pekarijo J. Mehora v Rudolfovem. (29-0-2)

ŽENSKE LASE

(234-24-8)

zmešane in rezane, kupujem na malo in veliko. Vsaki nabiralec las naj se prepriča, da plačujem od zdaj vsekakor najvišjo ceno. Izdelujem vsa vlasuljarska dela, vlasulje (baroke), lasne verižice, kite in umetne slike iz las po najnovejšem načinu. — V zalogi imam najfinejša mila svetovnoznane tvrdke H. Kielhauser, Gradec, kakor tudi znano Bergmannovo lilijino milo z znamko „dva rudarja“. Dišave za obleko in mnogo priznana tekočino Bay-Rum, katera rabi proti izpadanju las in očiščuje prhut.

Spoštovanjem se priporočujem **Ivan Svetec**,
brivec in vlasuljar, Rudolfovo, Glavni trg (nasproti mestne hiše).

Priden deček se takoj sprejme
v poduk v knjigo-
veznici J. Krajec nasl. v Rudolfovem.

Najcenejša in najhitrejša vožnja v AMERIKO je s parniki

„Severonemškega Lloyd“

iz

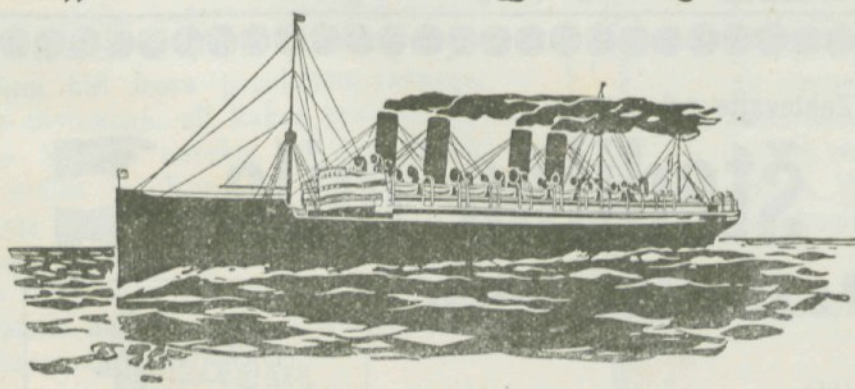
BREMENA

NEW-YORK

s cesarskimi brzoparniki: Kaiser Wilhelm II.,
Kronprinz Wilhelm, Kaiser Wilhelm d. Grosse.

Prekomorska vožnja traja samo
5—6 dni.

Pozor! Berite!

Natančen zanesljiv poduk in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega parobrodnega društva kakor tudi listke za vse proge ameriških železnic dobite v Ljubljani edino-le pri

Edvard Tavčar-ju, v Kolodvorskih ulicah št. 35.

nasproti občeznane gostilne „Pri starem Tišlerju“.

(33-24-1)

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in soboto. Vsa, potovanja se tikajoča pojasnila točno in brezplačno.

Postrežba poštna, reelna in solidna.

Potnikom, namenjenim v zapadne države, kakor: Colorado, Mexiko, California, Ariona, Utah, Wyoming, Nevada, Oregon in Washington, nudi naše društvo posebno ugodno izvanredno ceno čez Galveston. Odhod na tej progi iz Bremena enkrat mesečno.

Tu se dobivajo pa tudi listki preko Baltimore in na vse ostale dele sveta, kakor: Brazilija, Kuba, Buenos Aires, Colombo, Singapore, v Avstralijo itd. itd.

Franc Klemen poprej Wittine v Črmošnjicah proda vsa svoja posestva

ležeča v davčnih občinah Štale, Črmošnjicah, Blatnikih in Planini, obstoječa s prilično 300 oralov zemljišča, zraven hiš, gospodarskih poslopij itd. itd.; mej tem tudi novo zidan mlin, moderno opremljen na turbine. Prodalo se bo ali skupna posestva ali pa tudi na parcele. V zadnjem slučaju se vrši parceliranje meseca aprila. — Natančnejši podatki se bodo o pravem času v tem listu naznanili.

(19-3-3)

Naznanilo.

Prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem prevzel po umrlem bratu vso izdelovalnico za peči v svojo lastno skrb.

Priporočujem se tedaj s svojo bogato zalogo kar najtoplejše v cenjena naročila na

peči in štedilna ognjišča

priprosto in najfinejše izvršena v različnih barvah in modernih vzorcih jako zanesljivo in trpežno ter po najnižjih cenah.

Vsa popravila izvršujejo se točno, solidno in ceno.

Spoštovanjem Ivan Appe, 31 3-2)
pečar v Kandiji pri Novem mestu.

Jaz (56-12-12)
ne poznam v dosego nežnega, čistega lica in odstranitev pég, boljšega in vspešnejše delujočega zdravilnega mila kot je znano
Bergmann-ovo lilijino milo
(znamka: 2 rudarja)
tvrdke Bergmann & Co., Tečen ob Elbi.
Dobi se komad po 80 h pri:
lekarn. S. pl. Sladovič in v trgovini A. Oblak v Novem mestu.

Naznanilo sedlarske obrti.

Podpisani vljudno naznanjam preč. duhovščini in slavnemu občinstvu, da izvršujem na tukajšnjem mestu že od 1. aprila 1905 sedlarsko obrt. — Priporočujem se tedaj prav toplo za cenjena naročila kakor: tapeciranje kočij in vozov, hišne oprave ter sploh vsa v to stroko spadajoča dela.

Cene nizke, delo dobro in postrežba solidna!

Spoštovanjem Anton Valentinčič,
(17-3-3) sedlar v Rudolfovem.

Prodaja vina.

Imam v kleti več sto hektolitrov pristnega belega, črnega in rudečega starega in novega vina, domače rakije, brinovca in finega namiznega olja iz oljk po primerno nizkih cenah.

Ivan Pujmann,
(229-12-8) vinogradnik in trgovec (Vodnjan Dignano-Istra).

Velenjski salonski briketi

100 komadov 1-50 K v hišo dostavljenih.

Najcenejša kurjava. (25-2-2)

Zaloga pri g. Jos. Ogoreutz-u v Novem mestu.

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „jelen“.

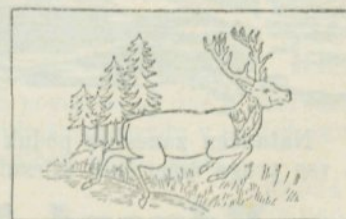
(161-16-12)

Ono je

zajamčeno čisto

in brez vsake škodljive primesi.

Pere izvrstno.

Varstvena znamka.

Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

GEORG SCHICHT, Aussig. — Največja tovarna te vrste

Dobiva se povsod! — na evropejskem ozemlju. — Dobiva se povsod!